

«Μητρός τε και Πατρός και των προγόνων απάντων τιμιώτερον και σεμνότερον και αγιώτερον εστίν η Πατρίς και εν μείζονι μοίρα και παρά τοις Θεοίς και παρ' ανθρώποις τοις νουν έχουσι» (Σωκράτης).

Αληθινά τι υπέροχος και ακριβέστατος προσδιορισμός του ειδικού βάρους της έννοιας της Πατρίδας! Ποια ανεπανάληπτη ταξινόμηση! **Το ύπατο αγαθό όχι μόνον των ανθρώπων αλλά και των Θεών, ακόμη, είναι η Πατρίδα.** Αυτό επισημαίνει ο πιο σοφός άνθρωπος που υπήρξε ποτέ! Ο ίδιος πολέμησε και υπάκουσε στα κελεύσματά Της και ήπια το κώνειο, ενώ θα μπορούσε να το αποφύγει. Την ελευθερία της Πατρίδας θεωρούσαν, ως **ευτυχία** οι πρόγονοί μας: «**το εὐδαιμον το ελευθερον**» πίστευαν. Αυτό είναι το **πολυτιμώτατο αγαθό**, για το οποίο αγωνίσθηκαν πάντοτε σε όλη τη διάβα της ένδοξης Ιστορίας, **οι Έλληνες.**

Πώς, όμως, το αντιλαμβανόμαστε εμείς σήμερα; Το έχουμε στην ίδια θέση προτεραιότητας; Αμφιβάλλουμε. Δυστυχώς, όπως όλα τα αγαθά, έτσι και την ελευθερία της Πατρίδας τη θεωρούμε δεδομένη και εφησυχάζουμε! **Πέρα από την ατομική ωφέλεια και απόλαυση μια γενική ακηδία μας χαρακτηρίζει.** Η υπεράσπιση της Πατρίδας και των θεσμών έχουν αμβλυνθεί και βιώνουμε μια παρεξηγημένη, αναιμική και «μελαγχολική» δημοκρατία.

Μας έρχεται στο νου μια φιλοσοφική αλήθεια από την Άπω Ανατολή, σύμφωνα με την οποία η ευτυχία ανθρώπου παρίσταται με ένα αριθμό πολλαπλάσιο του 10 ανάλογα με τα αγαθά που κατέχει. Με την απόκτηση κάθε αγαθού, δόξα, πλούτη, φίλοι ...κ.λπ. προστίθεται ένα μηδέν και σχηματίζεται ο αριθμός της ευτυχίας π.χ. 1.000.000.. Η μονάδα του αριθμού παριστάνει **την ύπαρξη του ανθρώπου.** Εάν δεν υπάρχει τότε όλα τα αγαθά μηδενίζονται. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για την **Πατρίδα μας.** Εάν δεν έχει οντότητα και ελευθερία τότε όλα τα **αγαθά γίνονται μηδενικά. Μόνον όταν υπάρχει Κράτος, Πατρίδα, συνεκτικός λαός και ζωτικός χώρος μπορούμε να συζητάμε για λοιπά αγαθά και ευημερία.**

Το Ελληνικό Έθνος υπήρξε πάντα φιλειρηνικό. Όταν όμως προέκυπτε ζήτημα εκλογής μεταξύ ειρήνης εν δουλεία ή πόλεμος για την ελευθερία οι Έλληνες προτιμούσαν πάντοτε τον πόλεμο, γιατί πίστευαν ότι η **ελευθερία συνιστά το υπέρτατο αγαθό.** Αυτό το αγαθό, **την ύπαρξη της Πατρίδας και του Έθνους, υπερασπίσθηκε και διαφύλαξε πάντοτε ο Ελληνικός Στρατός!** Στις συμμαχικές μας υποχρεώσεις φάνηκε πάντα συνεπής, πράττοντας στο ακέραιο το καθήκον του. Η συμβολή του τόσο στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και ειδικότερα στη συμμαχική νίκη κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καθομολογήθηκε από όλους, φίλους και εχθρούς.

Όταν λέμε Στρατός, εννοούμε όλες τις **Ένοπλες Δυνάμεις.** Στην ουσία θεωρούμε τη **στρατευμένη νεολαία** μας, που καθοδηγείται από τους υπεύθυνους Στρατιωτικούς Ηγέτες όλης της ιεραρχικής κλίμακας υπό την **πολιτική ευθύνη της Κυβέρνησης.** Κοντολογίς ο Στρατός είναι **“σαρξ εκ της σαρκός” του λαού.** Ο ίδιος ο λαός, που δύναται να φέρει όπλα, χωρίς να υποτιμάται η συνεισφορά των μη ένοπλων, που είναι κρισιμότητα. **Στην πράξη όλοι συμμετέχουν,** με τη διαφοροποίηση ότι οι ένοπλοι, αποτελούν την αιχμή του δόρατος, **«βουτάνε» πιο πολύ στο αίμα της θυσίας και έχουν τις περισσότερες απώλειες.**

Κάποιοι, ευελπιστούμε ολίγοι, θα μας πουν «καλά τώρα που όλη η ανθρωπότητα βαδίζει προς την ειρήνη, τι τους θέλουμε τους πολέμους; Οι οποιεσδήποτε διαφορές μπορούν να λυθούν με διαπραγματεύσεις». Θα συμφωνούσαμε, εάν η πραγματικότητα **δεν μας αποκαλύπτει το αντίθετο.** Ποιος δε θέλει την επίλυση των διαφορών με συναίνεση και διαπραγματεύσεις! Αλλά οι λύσεις εξαρτώνται και από τον αντίπαλο. Και στην περίπτωση των διαπραγματεύσεων ισχυρότερος από τη διπλωματία και την οικονομία παράγοντας είναι η **ισχύς της Πατρίδας** μας στον τομέα της **Εθνικής Άμυνας.** Η ισχύς αυτή αναδύεται από ολιστικό

συντονισμό όλων των θεσμών της Πατρίδας μας. Δυστυχώς ό,τι καταχτιέται με τα όπλα, μάλλον δεν ανατρέπεται με ψηφίσματα και διαπραγματεύσεις. Η ζωντανή εμπειρία αυτό μας διδάσκει.

Και εάν μια αφελής ανταπάτη πλανάται λόγω βαθύτερης επιθυμίας μας, ότι δεν υπάρχει ορατός άμεσος εχθρός!!!, το απόλυτα βέβαιο είναι ότι ο εχθρός θα εμφανισθεί απειλητικότατος μόλις αντιληφθεί τη δική μας ολιγορρία ή αδυναμία.

Η Εθνική άμυνα συνιστά το θεμέλιο της δημοκρατικής Πατρίδας, καθόσον υπερασπίζεται το ύπατο αγαθό της ασφάλειας και ελευθερίας από εξωτερικούς κινδύνους. Το εάν και πότε θα απαιτηθεί να πολεμήσουμε είναι άγνωστο, αλλά η **ετοιμότητα για πόλεμο είναι υπόθεση όλων μας.** Όπλα για τον Πόλεμο δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν χωρίς οικονομικούς πόρους, αλλά τα όπλα χωρίς το φρόνημα των νέων, που τα υπηρετούν, είναι **αδρανή.**

Το εθνικό φρόνημα συνιστά την πεμπτούσια της Εθνικής Άμυνας και είναι υπόθεση ανεξαιρέτως όλων των θεσμών και ατόμων. Οικογένεια, Σχολείο, Κοινωνία και κυρίως το Στράτευμα διαμορφώνουν και το παγιώνουν.

Χωρίς την θετική προαίρεση επάξιους χειρισμούς των όπλων δεν υφίσταται.

Τιμούμε σήμερα τα στρατευμένα νιάτα της Πατρίδας μας. Τους νέους εκείνους που διαθέτουν, αντίθετα με άλλους, που με διάφορα προσχήματα προσπαθούν να το αποφεύγουν, ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα από τη νεανική τους ζωή για να προετοιμαστούν για το ύψιστο καθήκον προς την Πατρίδα τους. Σε αυτά τα παιδιά μπορούμε να πούμε από καρδιάς, **ότι θα είναι σε όλη τους τη ζωή υπερήφανοι για την προσφορά τους αυτή.** Και πέρα από αυτό θα έχουν ωφεληθεί σε τεράστιο βαθμό οι ίδιοι προσωπικά, γιατί η δημιουργική στρατιωτική θητεία συνιστά μοναδική ευκαιρία ανάπτυξης των αρετών της ενσυνείδητης πειθαρχίας, της αυτοπεποίθησης, της αυτοεκτίμησης, του εμπλουτισμού μοναδικών εμπειριών, της εξοικείωσης με αντίξοες συνθήκες διαβίωσης και της κοινωνικοποίησης που είναι απαραίτητες για την αντιμετώπιση των δυσκολιών στις πολεμικές συνθήκες αλλά και της καθημερινής ζωής.

Τιμούμε τα στελέχη των Ε.Δ. γιατί χωρίς αυτά δε θα υπήρχε αξιόπιστος Στρατός. Τους άνδρες και τις γυναίκες, οι οποίοι αφηγούνται τις σειρήνες της ευζωίας και προτιμούν να υπηρετήσουν δια βίου ένα από τα πιο απαιτητικά, θα λέγαμε σκληρά, αλλά **τιμημένα λειτουργήματα.** Σε αυτούς τους ωραίους Συναδέλφους θα λέγαμε ότι **πρέπει να διατηρήσουν υψηλά τα οράματά τους,** να εμποτισθούν με πάθος για την υψηλή αποστολή τους και να αποκτήσουν εμπειρίες που θα τους καταστήσουν ικανούς να οδηγήσουν τα ελληνόπουλα στη νίκη, εάν το χρειασθεί η Πατρίδα μας. Ας μη πικραίνονται εάν οι θυσίες τους δεν αναγνωρίζονται πάντοτε και από όλους. **Ο Ελληνικός λαός στη σιωπηρή τους πλειονότητά του τους συμπαραστέκεται και επάνω τους βρίσκει το πιο έμπεδο στήριγμα.**

Σήμερα, ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, τιμούμε ιδιαίτερα όσους πρόσφεραν μέλη του σώματός τους και δακρυσμένοι μας συμπαραστέκονται **ανάπηροι και μάρτυρες** των αγώνων υπέρ βωμών και εστιών. Τους αγκαλιάζουμε ψυχικά και τους ευχαριστούμε θερμά.

Αλλά προπαντός σήμερα τιμούμε Εκείνους που πρόσφεραν το δικό τους «μοναδικό» αγαθό, τη ζωή τους, για τη σωτηρία της ελευθερίας της Μοναδικής μας Πατρίδας.

Εκείνους που η ψυχή τους αγάλλεται, όταν βλέπουν ότι η θυσία τους δεν πήγε επί ματαίω, αλλά την αναγνωρίζουμε εμείς, οι οποίοι απολαμβάνουμε τα αγαθά της ζωής.

Εκείνους που πραγματικά πίστεψαν στα λόγια του Σωκράτη «...απάντων αγιώτερον εστίν η Πατρίς» και έταξαν τους εαυτούς τους ως εμμενή παραδείγματα για τους επιγόνους τους!

Δημήτρης Κ. Μπάκας
21 Νοεμβρίου 2025